

Sag C-628/21**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

11. oktober 2021

Forelæggende ret:

Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen)

Afgørelse af:

21. juli 2021

Rekvirent:

TB

Rekvisitus: Castorama Polska Sp. z o.o., »Knor« Sp. z o.o.**Hovedsagens genstand**

Begæring om udlevering af oplysninger om oprindelse og distributionsnetværk for varer eller tjenesteydelser, der krænker en intellektuel ejendomsrettighed.

Genstand og retsgrundlag for forelæggelsen

Fortolkningen af artikel 8, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder sammenholdt med artikel 4, stk. 1, litra a), i dette direktiv - Retsgrundlag: artikel 267 TEUF.

Præjudicielle spørgsmål

a) Skal artikel 8, stk. 1, sammenholdt med artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder fortolkes således, at de kun vedrører en foranstaltning til beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, hvis det i denne eller i andre sager er fastslået, at rettighedshaveren er indehaver af intellektuelle ejendomsrettigheder?

– hvis spørgsmål a) skal besvares benægtende

b) Skal artikel 8, stk. 1, i direktivet, sammenholdt med artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder fortolkes således, at det er tilstrækkeligt at sandsynliggøre, at denne foranstaltning vedrører en eksisterende intellektuel ejendomsrettighed, og at denne omstændighed ikke behøver bevises, navnlig når en begæring om udlevering af oplysninger om oprindelse og distributionsnet af varer eller tjenesteydelser går forud for en erstatningssag vedrørende krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder?

Anførte EU-retlige bestemmelser

13. betragtning til og artikel 4, stk. 1, litra a), artikel 8, stk. 1 og artikel 9, stk. 1, i direktiv 2004/48;

Dom af 16. juli 2009, Infopaq International, C-5/08, EU:C:2009:465;

Dom af 18. januar 2017, NEW WAVE CZ, C-427/15, EU:C:2017:18;

Relevante nationale retsfor skrifter

Artikel 278, artikel 479⁸⁹, artikel 479¹¹² og artikel 479¹¹³; i ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (den civile retsplejelov) af 17. november 1964 (Dziennik Ustaw af 2020, position 1575, konsolideret udgave; herefter »den civile retsplejelov«) – art. 278, 479⁸⁹, 479¹¹² i 479¹¹³;

Artikel 1, i ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (lov af 4.2.1994 om ophavsret og beslægtede rettigheder), (Dziennik Ustaw af 2021, position 1062, konsolideret udgave);

Artikel 3 og artikel 13, stk. 1, i ustawa z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (lov af 14.4.1993 om bekæmpelse af illoyal konkurrence) (Dziennik Ustaw af 2020, position 1913, konsolideret udgave);

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsfor handlingerne i hovedsagen

- 1 Med henblik på den præjudicielle forelæggelse har den forelæggende ret lagt følgende faktiske omstændigheder til grund.
- 2 TB, som er rettighedshaveren i hovedsagen, er ejer af netbutikker, der sælger dekorationsartikler. Rettighedshaveren sælger som led i sin erhvervs virksomhed maskinfremstillede reproduktioner af billeder, hvilke er markeret som A, B og C. Rettighedshaveren har gjort gældende, at hun er ophavskvinde til de billeder, hun reproducerer, og som efter hendes opfattelse er værker i ophavslovens forstand.

Hvert billede udgør enkel grafik bestående af flere farver og geometriske figurer, samt korte sætninger.

- 3 Identiske kopier af billederne A og B sælges uden samtykke fra rettighedshaveren i onlinebutikken og i stationære butikker af revisitus nr. 1 (Castorama Polska-selskabet), hvorefter de leveres af revisitus nr. 2 (Knor-selskabet). Der er hverken på reproduktionerne fra rettighedshaveren eller på reproduktionerne leveret af revisitus nr. 1 til revisitus nr. 2, markeret produktets ophavsmand eller dets oprindelse. Revisitus nr. 1 sælger også billeder leveret af revisitus nr. 2, som indeholder tekst identisk med den på billede C, men med anderledes grafik og skrifttype.
- 4 Den visuelle sammenligning af billederne er som følger:

Rettighedshaverens grafik A

Grafik A, der sælges af revisitus (identisk kopi)

Rettighedshaverens grafik B

Grafik B, der sælges af revisitus (identisk kopi)

Rettighedshaverens grafik C

Grafik C, der sælges af revisitus (identisk tekst, forskelle i grafiske elementer og skrifttype)

W NASZYM DOMU
RANO SŁYCHAĆ
TUPOT MAŁYCH STÓPEK
ZAWSZE PACHNIE
PYSZNYM CIASTEM
 MAMY DUŻO OBOWIĄZKÓW
 MNÓSTWO ZABAWY I
MIŁOŚCI

W naszym DOMU
zawsze słychać
TUPOT MAŁYCH STÓPEK
Zawsze pachnie
PYSZNYM CIASTEM
Mamy dużo obowiązków
Mnóstwo zabawy i
MIŁOŚCI

- 5 Efter at rettighedshaveren forud for retssagen overfor rekvisitus nr. 1 har fremsat et påkrav om at bringe den konstaterede ophavsretskrænkelser til ophør, anmodede rettighedshaveren ved en begæring af 15. december 2020 den forelæggende ret om at pålægge begge rekvisiti at meddele oplysninger om distributionsnettet, give en fuldstændig liste over leverandører, og oplysninger om mængden af varer modtaget og bestilt, datoen for lancering af varerne til salg i stationære butikker og i netbutikken, mængden af varer solgt i de stationære butikker og online-butikken og prisen opnået fra salget af varer, opdelt i stationært og online salg.
- 6 Som hjemmel for begæringen blev der henvist til artikel 479¹¹³ i den civile retsplejelov, som gennemfører artikel 8 i direktiv 2004/48. Rettighedshaveren henviste i begæringen til billeder (grafik), hvis reproduktioner sælges af rekvisitus nr. 1 og leveres til ham af rekvisitus nr. 2, idet rettighedshaveren gjorde gældende, at hun er berettiget til materiale og personlige ophavsrettigheder vedrørende disse billeder. Hun anførte, at meddelelsen af de ønskede oplysninger er nødvendig for yderligere forfølgelse af krav om krænkelse af ophavsretten og muligvis om erstatning for skader på grund af illoyal konkurrence. Derfor blev den omtvistede begæring om meddelelse af oplysninger indgivet før indledningen af retssagen, hvorunder det eventuelt vil blive fastslået, at der foreligger en krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed, hvilket betyder, at begæringen ikke for tilfældet er ledsaget af et krav om beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder.
- 7 Rekvisitus nr. 1 nedlagde påstand om afvisning, og eventuelt om udstedelse af en snæver afgørelse, som er begrænset til værker i ophavsretslovens forstand (han har dog ikke betvivlet de pågældende billeders status som værker). Han påberåbte sig også beskyttelse af forretningshemmeligheder og det forhold, at rettighedshaveren ikke kunne bevise, at hun var berettiget til ophavsrettigheder til de solgte produkter, da de intellektuelle produkter, der er omfattet af begæringen, ikke er originale. At tage hensyn til rettighedshaverens begæring vil derfor betyde, at der gives ophavsretlig beskyttelse af ideer, da de reproduktioner, som begæringen vedrører, er i tråd med den nuværende tendens for den såkaldte simplificerede

motivationsgrafik, med trivielle budskaber, som f.eks. »vær positiv«, »glem ikke at smile«. Ifølge rekvisitus nr. 1 er alle grafiske elementer i de omtvistede reproduktioner trivielle, repetitive, og adskiller sig ikke på nogen original måde (med hensyn til komposition, farver, skrifttyper osv.) fra anden grafik, der er tilgængelig på markedet.

- 8 Efter at have læst svar fra rekvisitus nr. 1, har rettighedshaveren ikke fremsat nogen bevisbegæring med henblik på at føre bevis for sine intellektuelle ejendomsrettigheder ved at have indhentet en udtalelse fra en ekspert inden for grafik og design.
- 9 Den forelæggende ret har ex officio rejst og præsenteret sin tvivl om fortolkningen af EU-retten over for parterne (artikel 8, stk. 1, i direktiv 2004/48), navnlig vedrørende besvarelsen af spørgsmålet, om det er nødvendigt **at bevise** eller kun **sandsynliggøre** den retlige karakter af den ejendom, som hovedsagen vedrører, under hensyntagen til, at artikel 6 og artikel 7, i direktiv 2004/48 anvender en anden formulering, og artikel 4, i direktiv 2004/48, som anerkender indehavere af intellektuelle ejendomsrettigheder som personer, der er berettiget til at anmode om foranstaltninger, procedurer og retsmidler. Den forelæggende rets tvivl vedrører også muligheden for en anden bevisstandard og dermed eksistensen eller ikke-eksistensen af en søgsmålskompetence, afhængigt af om en given ejendom er et værk eller et produkt, der ikke opfylder et værks egenskaber og ikke er beskyttet af enerettigheder.

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

- 10 Rettighedshaveren og rekvisitus nr. 2 tog ikke stilling til den forelæggende rets tvivl, og rekvisitus nr. 1 gjorde gældende, at det i medfør af artikel 8, i direktiv 2004/48, der blev gennemført ved artikel 479113 § 1, i den civile retsplejelov, er nødvendigt at bevise krænkelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, og ikke kun at sandsynliggøre den.

Kort fremstilling for begrundelsen for forelæggelsen

- 11 Den forelæggende ret skal tage stilling til berettigelsen af begæringen om meddelelse af oplysninger om oprindelse og distributionsnet for varer eller tjenesteydelser, der krænker en intellektuel ejendomsrettighed. Det er en betingelse for at kunne træffe en sådan afgørelse, at det fastslås, om rettighedshaveren har intellektuelle ejendomsrettigheder. Dette afhænger igen af svaret på spørgsmålet, om de rettigheder, som rettighedshaveren har gjort gældende, er ejendom, der er beskyttet i henhold til direktiv 2004/48, og om denne omstændighed skal kunne bevises i proceduren vedrørende meddelelse af oplysninger eller om den kun skal sandsynliggøres.
- 12 Den forelæggende ret har understreget, at i henhold til 13. betragtning i direktiv 2004/48 gælder direktivet for alle intellektuelle ejendomsrettigheder, der er

omfattet af fællesskabsbestemmelserne på dette område og/eller af de berørte medlemsstaters lovgivning, herunder ophavsret. Desuden kan direktivets bestemmelser udvides til at omfatte »illoyal konkurrence, herunder piratkopiering og tilsvarende aktiviteter«.

- 13 Selv om polsk retspraksis efter den forelæggende rets opfattelse ikke giver et entydigt svar i denne henseende, har den forelæggende ret i den foreliggende sag foretaget en fortolkning, efter hvilken den nationale lovgivning, med henblik på indenlandske formål, har udvidet anvendelsen af direktiv 2004/48 til også at omfatte illoyal konkurrence, der består i identisk kopiering af produkter (selv om de ikke er underlagt ophavsret, registrerede varemærkerettigheder eller andre enerettigheder). Når dette tages i betragtning, er der ikke noget problem med fortolkningen af EU-retten vedrørende billede A og B. Rettighedshaveren har ikke blot sandsynliggjort, men også bevist, at rekvisitus nr. 1 solgte produkter, der var identiske kopier af hendes billede A og B.
- 14 Afgørelsen af begæringen i relation til billede C kræver imidlertid en fortolkning af EU-retten. Med dette billede har vi ikke at gøre med en kopi af produktets eksterne form. Teksten blev anvendt, og dens layout på siden blev bevaret, men ved anvendelse af andre grafiske elementer og andre typer skrifttyper. Det er derfor nødvendigt for den forelæggende ret at fastslå, om der er tale om et værk.
- 15 Ifølge polsk retspraksis er undersøgelsen af et værks egenskab, som i dette tilfælde er kreativitet, den forelæggende rets opgave, og retten skal som udgangspunkt ikke anvende en sagkyndig udtalelse i denne henseende, medmindre sagens faktiske omstændigheder er komplicerede, og dommeren ikke har tilstrækkelig erfaring. Det forudsættes endvidere, at bevisbyrden for og fremsættelse af anmodning om sagkyndig udtalelse påhviler parten, og hvis retten er i tvivl herom, bør den orientere parterne herom.
- 16 I den polske retslitteratur udtrykkes to modstridende synspunkter om fortolkningen af artikel 479¹¹³ i den civile retsplejelov, som er en gennemførelse af artikel 8 i direktiv 2004/48. Ifølge en et standpunkt er det nødvendigt på en troværdig måde at påvise de omstændigheder, der indikerer en overtrædelse af loven, hvilket resulterer i en forpligtelse til at bevise disse omstændigheder, og ikke kun at sandsynliggøre dem. Ifølge det andet standpunkt er det ikke nødvendigt at bevise krænkelsen, men kun at sandsynliggøre den, idet oplysningskravet efter artikel 8, stk. 1, i direktivet kan rettes mod både den krænkende part og mod tredjemand.
- 17 Tvivl vedrørende fortolkningen af artikel 8, stk. 1, i direktiv 2004/48 påvirker fortolkningen af artikel 479¹¹³ i den civile retsplejelov. Løsning af denne tvivl påvirker måden, som begæringen om meddelelse af oplysninger skal afgøres på. Hvis artikel 8, stk. 1, i direktiv 2004/48 skal forstås således, at den vedrører en foranstaltning til beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, som kun finder anvendelse, hvis krænkelsen er bevist i forhold til den ejendom, som rettighedshaveren er berettiget til, og derefter i en situation, hvor retten, på grund

af manglende specifikke oplysninger, ikke er i stand til at foretage en selvstændig vurdering uden støtte fra en sagkyndig, bør anmodningen herom afvises (hvis en sådan bevisførelse med deltagelse af en sagkyndig ikke gennemføres). Men hvis det er tilstrækkeligt til at sandsynliggøre det, og det i en given procedure ikke er nødvendigt at fastslå (dvs. med sikkerhed at antage) eksistensen af en intellektuel ejendomsrettighed, men kun at underbygge den, bør begæringen om oplysninger tages fuldt ud til følge.

- 18 Tvivl i forbindelse med fortolkningen af artikel 8, stk. 1, i direktiv 2004/48 følger også af, at artikel 4, stk. 1, litra a), i direktiv 2004/48 bestemmer, at »personer, der kan anmode om anvendelse af de i dette kapitel omhandlede foranstaltninger, procedurer og retsmidler, anerkendes af medlemsstaterne: [...] er indehavere af intellektuelle ejendomsrettigheder i overensstemmelse med den lovgivning, der finder anvendelse«. Efter den forelæggende rets opfattelse følger det af denne bestemmelse, at spørgsmålet om retten til intellektuel ejendomsret skal bevises og ikke blot sandsynliggøres. Foranstaltningerne iværksættes til fordel for indehaveren af rettigheder, og ikke en person, der er den formodede indehaver af intellektuelle ejendomsrettigheder.
- 19 På den anden side anvendes der i artikel 9, stk. 1, i direktiv 2004/48 begrebet om en angiveligt krænkende part, hvilket indikerer, at selve det forhold, at der er tale om en krænkelse, ikke skal fastlægges entydigt i forhold til foranstaltninger efter artikel 6, artikel 7 og artikel 8, i direktiv 2004/48, men dette udtryk anvendes ikke længere i forhold til rettighedshaveren – rekvirenten. Dette kan i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra a), i direktiv 2004/48 kun være indehaveren af intellektuelle ejendomsrettigheder.
- 20 Ifølge den forelæggende ret følger det af Domstolens dom af 18. januar 2017, *NEW WAVE CZ*, C-427/15, EU:C:2017:18, at begæringen om meddelelse af oplysninger (i henhold til artikel 8, stk. 1, i direktiv 2004/48) kan indgives i sager vedrørende krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed, men at det i sager vedrørende retten til oplysninger, ikke er nødvendigt at fastslå en krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed, hvilket betyder, at rekvirenten kun skal sandsynliggøre krænkelsens omstændigheder. Det forekommer indlysende, at artikel 8, stk. 1, i direktiv 2004/48 danner grundlag for en ret til information med henblik på, at det skal være muligt at fastslå omfanget, graden og kendsgerningen af krænkelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder i tilfælde af usikkerhed hos rettighedshaveren vedrørende disse forhold.
- 21 Dette ræsonnement kan imidlertid ikke anvendes til besvarelse af spørgsmålet om, hvorvidt en person er indehaver af intellektuelle ejendomsrettigheder (artikel 8, stk. 1, i direktiv 2004/48), det vil sige, om en given person overhovedet har intellektuelle ejendomsrettigheder. Hvis det antages, at dette spørgsmål kun skal sandsynliggøres, så har vi at gøre med en ubalance mellem grundlæggende rettigheder til skade for forretningshommeligheden, virksomhedshommeligheder og erhvervsdrivendes interesser, som er genstand for begæringen om udlevering af oplysninger. I sagen om udlevering af oplysninger bør man tilstræbe at give de

oplysninger, der er nødvendige for at identificere omfanget og kilden til krænkelsen. Samtidig forekommer det ikke rimeligt at anvende den samme standard som den, der anvendes med henblik på at fastslå, at en given person er indehaver af intellektuelle ejendomsrettigheder. Dette forhold bør fastslås, og ikke blot sandsynliggøres.

- 22 På baggrund af ovenstående foreslår den forelæggende ret, at spørgsmål a) besvares bekræftende. Hvis dette spørgsmål besvares benægtende, foreslår retten at besvare spørgsmål b) benægtende, dvs. at det ikke er tilstrækkeligt at sandsynliggøre, at den pågældende foranstaltning vedrører en bestående intellektuel ejendomsret, **da det er nødvendigt at bevise** denne omstændighed.

ARBEJDSDOKUMENT